

ЈНА КРЕМЕНСКА ЗНАЕЛ Е, ЧЕ ЧАКАМ...

chitanka.info

А очите му — зелени,
като лято.
Знаел е, че непременно
него чакам.
Знаел е, че сто години
не са много,
и че трябва да пристигне.
След дълбокото
и след скъсаните котви,
след соленото,
след изпуснатите срокове —
е при мене.
И гласът ми ще се скъса,
ще заплача...
Боже, много ли е късно?
Правя крачка
и прохождам по детински
във душата му.
И си вярвам, че е истинско.
По-нататък
нека друг да го разкаже.
Не завиждам!
След голямата ми жажда
имам ближен.
Няма първа риза даже —
все раздавал...
Ще излъжа, ако кажа —
слаб му ангела...
А очите му зелени —
чак се давя...
След потопа оцелелите
имат право
да са толкова щастливи,
да е всичко...
Боже, адски ми отива

да обичам!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.